

عنوان مقاله:

بررسی نقش نظام آموزش از دور در ایجاد سرمایه اجتماعی و ارائه الگوی مناسب جهت ارتقاء آن در آموزش عالی کشور

محل انتشار:

مجله مطالعات برنامه ریزی آموزشی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

بهزاد رسولزاده - استادیار گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور آستارا

حسن رستگاریور - گروه علوم تربیتی دانشگاه تربیت معلم تهران

محمد رضا سردمی - دانشیار گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور تهران

مهران فرج الهی - دانشیار گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور تهران

خلاصه مقاله:

این پژوهش به منظور شناسایی نقش نظام آموزش از دور در ایجاد سرمایه اجتماعی و ارائه الگوی مناسب جهت ارتقاء آن در آموزش عالی کشور انجام گرفت. روش پژوهش توصیفی-همبستگی است. جامعه آماری این پژوهش را کلیه اعضای هیات علمی دانشگاه پیام نور کشور در سال تحصیلی ۹۰-۹۱ تشکیل می دهند. روش نمونه گیری از نوع خوشه ای چند مرحله ای با توزیع نسبی است. حجم نمونه بر اساس جدول کرجسی- مورگان، با در نظر گرفتن خطای ۵٪ = ۲۸۰، نفر به عنوان نمونه در نظر گرفته شد که ۲۴۹ پرسشنامه قابل تحلیل بود. جهت جمع آوری داده ها از دو پرسشنامه محقق ساخته استفاده شد. پرسشنامه اول برای سنجش مولفه های نظام آموزش از دور و پرسشنامه دوم برای اندازه گیری سرمایه اجتماعی تدوین گردید. روایی محتوایی پرسشنامه ها را صاحب نظران تأیید کردند. پایایی پرسشنامه مربوط به مولفه های نظام آموزش از دور با استفاده از آلفای کرونباخ ۸۷٪ و برای پرسشنامه سرمایه اجتماعی ۹۵٪ برآورد گردید. برای تجزیه و تحلیل داده علاوه بر از آماره های توصیفی، از آماره های استنباطی آزمون تفاوت میانگین ها، تحلیل واریانس یک طرفه، همبستگی پیرسون، رگرسیون چندگانه، تحلیل سیر و معادله ساختاری استفاده گردید. نتایج نشان داد سرمایه اجتماعی اعضای هیات علمی نظام آموزش از دور از وضعیت مطلوبی برخوردار نیست و عملکرد نظام آموزش از دور مناسب نمی باشد و فضای تعاملی، ارتباطی در شکل گیری سرمایه اجتماعی از توان تبیینی بیشتری در مقایسه با سایر متغیرها دارد.

کلمات کلیدی:

آموزش از دور، برنامه ریزی آموزشی، سرمایه اجتماعی، مدیریت رفتار سازمانی و فضای ارتباطی- ساختاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2007593>

